

[Fuglsang.]

forening, hvori man henstiller, at skolebyggeriet i hvert tilfælde bliver frigivet. Og der er jo også kommet andre henven- delser.

Når man nu er tilbøjelig til at afvise vore ændringsforslag, kan der måske være grund til at nævne, at talrige fagorganisa- tioner har stillet krav om, at der gives de bevillinger, som er nødvendige, for at de projekterede beskæftigelsesarbejder kan sæt- tes i gang. Disse eksempler mener jeg skulle være tilstrækkeligt til at motivere de af os stillede ændringsforslag, og derfor tøver jeg ikke med at anbefale dem til vel- villig modtagelse.

Weikop: Det er vistnok almindelig kendt, at én restriktion altid fører en eller flere andre med sig; men selv om jeg tror, at den højtærede handelsminister vil erkende dette, forekommer det mig, at ministeren til daglig tumler med kontrol og restriktioner, som strækker sig lige fra bankejerens kvali- fikationer til, hvor meget eller hvor lidt man må vinde, når et sæbefirma eller et dagblad foretager bortlodninger.

Når importen begrænses stærkt, sættes monopoltilsynet i funktion og det både for at undersøge, om priserne er for høje her- hjemme, og for at undersøge, om priserne er højere herhjemme, end de er i udlandet. Papir bruges i stort omfang, og mennesker sættes i sving med, tør man vel sige, i nogen grad uproduktivt arbejde. Atter andre mennesker skal læse det, der står på papiret, og så skal de hitte ud af, hvad der skal gøres, med andre ord hitte på en ny restriktion. Det letteste er selvfølgelig at lukke op for konkurrencen udefra — det vil enhver vist sige — men det er øjen- synlig noget af det sværeste, for hvis det ikke var det, er jeg temmelig sikker på, at den højtærede handelsminister havde gjort det for længe siden. Nu ved jeg da meget vel, praktisk taget af erfaring, hvor svært det kan være at gøre det, men vi er alligevel noget betænkelige ved, at den højtærede handelsminister er ude af stand til at vise veje ud af den administrative goldhed, der hæmmer initiativ og fornøden konkurrence. Importen er i dag på flere områder i så stramme rammer, at folk, der ønsker at importere, ligefrem må stå med hatten i

hånden, ikke for at bede om en skilling, men for at bede den højtærede handels- minister om en bevilling.

Hvordan modtager handelsministeren eller hans folk i året 1958 en mand, der vil forsøge at få lov til at foretage import af en eller anden vare, som nu er på bunden liste? Ja, jeg kan tænke mig, at når den højtærede handelsminister modtager en sådan mand, beder han ham om at tage plads, og derefter udspørger han manden. Jeg kan forestille mig, at ministeren siger: sig mig, hvordan er det nu med Deres ud- dannelselse, har De taget eksamen på Handels- højskolen? Har De været i udlandet? Hvor- dan med økonomien, hvordan med de for- bindelser, De har? Hvor meget har De importeret i frie perioder, og har De impor- teret beslægtede varer? o.s.v., o.s.v. Se, hvis nu denne supplikant skulle spørge, hvorfor han bliver stillet over for alle de mange spørgsmål, ja, så vil handelsmini- steren omtrent svare som så: jo, ser De, min herre, jeg er nødt til at hitte ud af, om De har mulighed for at effektuere selv- stændig import! Og hvis så supplikanten skulle være så frimodig at spørge, om mini- steren virkelig har mulighed for at bedømme det, vil ministeren henvise til, at han skam da også søger råd i den organisation, hvor de gamle importører er medlemmer. Se, når alle disse oplysninger er givet, og selv om det så skulle vise sig, at supplikanten er god nok, så får han måske alligevel ikke nogen bevilling, fordi handelsministeren finder ud af, at det ud fra et omkostnings- og ratio- naliseringssynspunkt vil være uhensigts- mæssigt at anerkende supplikanten som ny importør.

Man skulle jo ikke tro, at en sådan skildring virkelig var rigtig; men den højt- ærede handelsminister har selv givet op- lysninger i udvalget herom — måske ikklædt en lidt anden form. Det vil sige, at man i det herrens år 1958 stadig på visse import- områder er ganske undergivet den minister, som folketinget giver bemyndigelse, jeg tør sige: til at handle som en lille, høj enevoldskonge.

Jeg ved som sagt bedre end nogen anden, hvor svært hele dette spørgsmål er at løse; men det forekommer mig dog, at den højt- ærede minister — til trods for at hans radikale kammerater, for at anvende det